

[Jørgen Winther]

gives så tæt ved borgerne som overhovedet muligt. Dernæst skal den gives som simple, let forståelige budskaber; det er vigtigt med gentagelser, og det skal gives til en målrettet gruppe og ikke til hele befolkningen. Så er det også meget væsentligt at påpege, at der inden for mange sygdomme hviler et stort ansvar på den enkelte person; det gælder især inden for livsstilssygdommene, hvor man har stor indflydelse på, hvilke sygdomme man får.

Men det er også væsentligt at påpege, at forebyggelse jo ikke skal være noget med, at nu skal man leve særdeles asketisk. Det, at man er en lille smule overvægtig, gør jo ikke ret meget. Det, at man tager en lille bitte smule, 1-2, måske 3 genstande om dagen, gør jo heller ikke så meget. Og det, at man ryger en lille bitte smule, 2, 3, 4 cigaretter, gør heller ikke så meget. Det værste er, hvis vi går hen i den rene askese og siger: Nu skal befolkningen holde sig fra alt det, som for mange mennesker har noget med livskvalitet at gøre.

Det er det store overforbrug, der er væsentligt. I dag er det jo sådan, at der er 700.000 mennesker, der ryger mere end 15 cigaretter om dagen. Det er sådan en information, der skal ud. Det er det, der ikke er videre rimeligt. Og når det gælder det, vi spiser, stammer i gennemsnit ca. 42 pct. af vores kalorier fra fedt; det er jo alt for meget. Der er vi i hele Europa på en klar andenplads, og vores alkoholforbrug er også alt for stort.

Det budskab, vi skal have frem, er altså, at der er nogle, der ikke lever videre sundt. Men det lette forbrug af forskellige nydelser er udmærket.

Det, der er væsentligt, er, at vi skal se alle disse ting i en sammenhæng, og det er det, der nu bliver mulighed for med et forebyggelsespolitisk råd. Så må hver enkelt jo kæmpe for sine synspunkter og se, hvad man kommer igennem med, og se, om man kan få en koordineret indsats. Jeg vil i hvert fald som politiker lytte meget til, hvad der bliver sagt fra Det Forebyggelsespolitiske Råd, hvor der kommer en afvejning prioritering.

Det er med stor glæde, Venstre ser dette lovforslag.

(Kort bemærkning).

Birgitte Husmark (SF):

Det glæder mig, at hr. Jørgen Winther stadig

væk lægger vægt på det nære samfund og på, at oplysning skal gives tæt ved borgerne. Så vil jeg godt spørge hr. Jørgen Winther, hvor han i det foreliggende forslag læser, at oplysning og andre aktiviteter vil komme i nær kontakt med borgerne.

(Kort bemærkning).

Qvist Jørgensen (S):

Det er i forlængelse af det spørgsmål, fru Birgitte Husmark lige har stillet. Jeg vil nemlig gerne bare i al stilfærdighed have at vide af hr. Jørgen Winther, hvad det egentlig er, Venstre forestiller sig disse 24 mennesker, repræsenterende vidt forskellige områder, skal koordinere.

Det forholder sig jo sådan, at tobakken skal de ikke interessere sig for; det er fastholdt for sig. Alkoholarbejdet er væk, i hvert fald i den form, Alkohol- og Narkotikarådet laver det. Det samme gælder narkotikaområdet; de sparsomme konsulenter, der har været rundt omkring, er jo også væk, så heller ikke derfra kan der komme noget, som dette store mastodontudvalg kan koordinere.

Så vil jeg i øvrigt kvittere og sige, at det var interessant at lægge mærke til, at der har været en vis effekt af den konference i går. Det var rart at få gentaget nogle af tallene.

(Kort bemærkning).

Jørgen Winther (V):

Først til hr. Qvist Jørgensen. Som det blev præciseret i min ordførertale, er det meget væsentligt, at man gentager tingene, og da vi nu er flere mennesker, der overværede konferencen i går og overværer denne behandling i dag, er det jo skønt, at vi får gentaget så mange ting. Jo hyppigere vi hører det – sådan har jeg det i hvert fald – des bedre husker vi det. Jeg skal ofte have det at vide flere gange, i hvert fald nogle af tingene.

Dernæst hr. Qvist Jørgensens bemærkninger om, at Forebyggelsesrådet ikke skal beskæftige sig med alkohol- og narkotikaområdet. Jamen det er overhovedet ikke min opfattelse. Jeg mener tværtimod, at man nu skal ind i en seriøs drøftelse af, hvor meget oplysning om alkohol og narkotika betyder i forhold til oplysning om mange andre ting, f.eks. om faldulykker i hjemmene. Umiddelbart er der ikke den helt nære sammenhæng, men der er altså noget, som man skal afveje i et sådant forebyggelsespolitisk råd.